

عنوان مقاله:

پاسداری از قانون اساسی به عنوان نهاد ناظر در نظام حقوقی ایران و آلمان

محل انتشار:

ششمین همایش ملی پژوهش های نوین در حوزه علوم انسانی، اقتصاد و حسابداری ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

احسان بابایی تبریزی نژاد

خلاصه مقاله:

قانون اساسی نخستین و برجسته ترین دستاورد جنبش های دستورگرایی است و از نظر سلسله مراتب، در صدر همه قوانین و مقررات قرار دارد. در کشورهای مختلف، با توجه به ساختارهای حقوقی خاص هر کشور، شیوه های گوناگونی برای صیانت از قانون اساسی در نظر گرفته شده است که معمولاً سه شیوه رایجتر است: در شیوه اول، اینتکلیف از طریق قوه قضائیه صورت می گیرد و در شیوه دوم، این امر به یک هیأت سیاسی مستقل از قوای سه گانه واگذار می شود و در شیوه سوم، این وظیفه به قوه مقننه محول می شود. قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران وظایف صیانت تقنینی و رویارویی با تجاوزهای احتمالی مجلس شورای اسلامی را برعهده نهاد مستقل شورانگهبان قرار داد. در مقابل دادگاه قانون اساسی آلمان به عنوان نهاد ناظر قانون اساسی و با هدف حصول اطمینان از اینکه تمامی دستگاه های کشور از قانون اساسی پیروی می کنند. این دادگاه به مثابه سازوکاری برای تضمین نظم عمومی و صیانت از ارزش ها و اصول مقوم نظام حقوقی آلمان به ویژه حقوق بنیادین و اصل دموکراسی معرفی میشود و تصمیمات این دادگاه تنها مبتنی بر قانون اساسی است. در مقایسه شورای نگهبان با نهادهای مشابه دیگر کشورها که وظیفه صیانت از قانون اساسی را دارند، می توان گفت نهادهای نظارتی تقنینی، گاه "قضایی" هستند، مانند نهاد نظارتی قضایی در آمریکا و گاهی غیرقضایی هستند، مانند نهاد نظارتی فرانسه. اما شورای نگهبان، یکنهاد نظارتی غیرقضایی است که مستقل نیز هست و به سایر قوا وابسته نیست.

کلمات کلیدی:

شورانگهبان، قانون اساسی، دادگاه قانون اساسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1117512>

